

Õppimisvõimalused Euroopa Liidus

Euroopa Liidus kuulub hariduspoliitika liikmesriikide pädevusse. Ühiselt seatakse hariduspoliitika puhul eesmärgid ja toimub liikmesriikide parimate praktikate, kogemuste ja tavade vahetamine ja edastamine. Ühtsele hariduspoliitika kujundamisele pandi alus 1963. aastal Euroopa Ülemkogu otsusega, millega kehtestati ühise hariduspoliitika rakendamise kümme üldpõhimõtet. Kehtestatud üldpõhimõtted hõlmasid peamiselt kutsealase koostöö suurendamist liikmesriikide vahel: koostööna nähti ette infovahetuse suurendamist liikmesriikide vahel, kutsealase koolituse ühist arutelu ja pilootprogrammide käivitamist partnerriikide vahel. Lisaks sellele käsitleti Euroopa Ülemkogu otsuses töötajatele esitatavaid nõudeid, õpetajate koolitusvajadust, koolitustasemete järk- järgulist ühtlustamist, täiskasvanute koolitust ja kutsealast ümberõpet ning komisjoni õigust anda liikmesriikidele asjakohaseid soovitavaid meetmeid. Kuigi nimetatud otsusel ja eesmärkidel ei olnud liikmesriikide jaoks seadusandlikku jõudu, olid riigid huvitatud vastastikuse koostöö suurendamisest.

1980ndatel aastatel jõuti kokkuleppele, et teatud kutsete ja kutsehariduslike toimingute tagamine on otstarbekas Euroopa tasandil reguleerida Rooma lepingul põhinevate dokumentide abil. Aastatel 1986 – 1992 käivitati mitmeid haridusprogramme. 1992. aastal muudeti Maastrichti lepinguga seniseid regulatsioone ja sätestati Euroopa Liidu kutseharidus- ja koolituspoliitika. Maastrichti leping välistas kohustuse haridusalast seadusandlust ühtlustada ja kinnitas liikmesriikide vastutust hariduse sisu ja haridussüsteemi ülesehituse osas.

Hariduspoliitika meetmeid viiakse ellu läbi haridusprogrammide. Euroopa Liit rahastab programme, mille kaudu kodanikud saavad ennast arendada ja kasutada ära ELi võimalusi, õppides, saades koolitust või töötades vabatahtlikuna muudes riikides.

Peamised programmid on

Comenius - suunatud üldhariduskoolidele

Erasmus – suunatud kõrgharidusele

Leonardo da Vinci – suunatud kutseharidusele ja koolitusele

Kõikide programmide lõppeesmärgiks on töötajate (ka alles tööturule suunduvate) mobiilsuse suurendamine. Töötajate mobiilsus omandab erilise tähtsuse, kui asi puudutab Euroopa majandusliku ühtsuse edendamist ühtse siseturu kujundamisel kaupadele ja teenustele ja piiriülese kogemustevahetuse soodustamist.